

1. Джерело права URL: <https://ips.ligazakon.net/document/TS001682>
2. Худояр Л. В. Джерела права Запорозької січі. Правова держава, №26, 2015.
3. Тараненко М.Г. Запорозька Січ – зародок української козацької держави. Вісник Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут". Політологія. Соціологія. Право, №3, 2013. 112с.
4. Паньонко І., Струс В. Злочини та покарання Козацької доби. Наукові записки Львівського університету бізнесу та права, №5, 2010. 258 с.
5. Прус В.З. Універсали гетьманів як джерело права лівобережної України другої половини XVII - першої половини XVIII ст. URL: http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/6487/1/Untitled.FR12_p201-206.pdf.
6. Універсал Богдана Хмельницького з наказом готуватися Запорозькому війську до війни з Польщею URL: <http://litopys.org.ua/suspil/sus86.htm>
7. Бутич І. Універсали гетьмана України Петра Дорошенка монастирям. Публікації архівних документів. Студії з архівної справи та документознавства, Т.7, 2001. 101с.
8. Універсали українських гетьманів (універсали Івана Мазепи)//Національна Академія Наук України (Інститут української археографії та джерелознавства імені М.С. Грушевського; Наукове товариство імені Шевченка; Центральний державний історичний архів України, м.Київ), ч.2, 2006
9. Ніколаєнко Т.Б. Особливості кримінальної відповідальності козаків і військової старшини за звичайним правом Запорозької Січі середини XVI ст. – середини XVII ст. Право і суспільство. Питання кримінального права, кримінології та кримінально-виконавчого права, № 5-2, ч.2, 2015. 182 с.
10. Матвєєва Т.О. Законодавство Гетьманщини у 18 ст. Форум права, №2, 2016. 114 с.

Іван Межевський,
студент магістратури
юридичного факультету

Науковий керівник:
старший викладач кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін

Шубенок Т. І.

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Україна, вступаючи до Ради Європи, взяла на себе обов'язки щодо вдосконалення, в тому числі і земельного законодавства, тому повинні бути внесені необхідні зміни до нього, що сприяло би гармонізації з законодавством європейських держав. На виконання цих обов'язків слід зауважити, що в нашій державі встановлено інститут права приватної власності на землю, закріплені рівність всіх форм власності і господарювання сільськогосподарських підприємств на землі, що приватним та іншим аграрним суб'єктам господарювання надано право на здійснення підприємницької діяльності, змінена си-

стема права власності [3].

Цьому сприяла значна подія, прийняття нового Цивільного кодексу України, який є основним кодифікаційним актом держави, направлений в тому числі і на регулювання окремих аграрних і земельних правовідносин в Україні. При цьому враховуючи, що ці відносини повинні ґрунтувались на вільному волевиявленні, правовій рівності та майновій самостійності їхніх учасників.

Слід наголосити, що земельне законодавство таких країн Європи, як Німеччини, Великої Британії, Польщі, тощо, також має ряд новел порівняно з земельним законодавством України. Аграрним законодавством і правом цих країн визнана законною вимога цільового використання сільськогосподарських земель, обов'язковість належним чином використовувати її як свою власність [1].

В земельному праві та законодавстві цих зарубіжних країн передбачено такі інститути, як неподільність сільськогосподарських земель, обов'язковість належним чином використовувати її як свою власність. В земельному праві та законодавстві цих зарубіжних країн передбачено такі інститути, як неподільність сільськогосподарських земель та недопущення їх надмірної експлуатації, визначені основні принципи набуття права на землю за давністю нею володіння або користування, встановлені гарантії по захисту прав приватної власності на землю, яка здійснюється в цих країнах через визначену складну правову процедуру її відчуження у власників чи у землекористувачів. Також значне місце земельне право і законодавство країн Європи приділяють увагу проведенню та здійсненню земельної реформи.

Підтримуючи земельні перетворення в державі і в Земельному кодексі України вважаємо за необхідне відобразити сучасні особливості земельних правових відносин, закріпивши рівноправність усіх форм власності в агропромисловому комплексі, діяльність яких спрямовується на виробництво продуктів харчування і продовольства. Передбачивши в ньому належне правове регулювання цим кодексом робочої сили на їх розвиток, таких галузей як рослинництво, тваринництво, рибальство, мисливство, передбачивши конкретну спеціальну відповідальність за допущені порушення аграрного законодавства тощо.

Вважаємо, що сучасне земельне законодавство України повинно діяти з врахуванням вимог Конституції України, належної організації зв'язків між практикою здійснення правотворчості законодавчих і державних органів з юридичною земельною наукою із активним залученням до удосконалення аграрного законодавства практиків юристів-аграрників, а також викладачів навчальних закладів держави аграрного профілю.

На сьогодні адаптація українського земельного законодавства до законодавства Європейського Союзу є однією із важливіших умов реалізації членства нашої держави в європейських структурах, що є метою нашої держави. Адже першим кроком у наближенні законодавства України до сучасної європейської системи права є вступ України до ради Європи.

Основні правові моменти адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу передбачено в угоді про партнерство та співробі-

тництво, яка ратифікована Верховною Радою України 10.09.1994 р.

На адаптацію земельного законодавства України до законодавства Європейського Союзу, яка схвалена 21.11.2002 р., № 229-IV та Закон України «Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18.03.2004 р. [2].

Також адаптації земельного законодавства повинна сприяти постанова Кабінету Міністрів України від 15.10.2004 р., № 1365 «Деякі питання адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу».

З метою активного сприяння гармонізації земельного законодавства України з законодавством Європейського Союзу при розробці власних актів аграрного законодавства необхідно врахувати такі акти, які на сьогодні Україною не ратифіковано: Європейську конвенцію про захист тварин під час міжнародних перевезень (ЕТС № 65), яка діє з 20.02.1971 р., Європейську конвенцію про захист тварин, що утримуються для сільськогосподарських цілей (ЕТС № 87). Відтак, з прийняттям таких актів в Україні, після їх ратифікації, вважаємо з'являться нові можливості для досягнення відповідності законодавства України до законодавства Європейського Союзу, що сприятиме гармонізації української держави та створення належних умов для наукового освітнього забезпечення. Виходячи з вимог Закону України «Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» сучасне аграрне законодавство України повинно відповідати європейським стандартам і сприяти забезпеченню необхідного рівня розвитку аграрних відносин на сучасному етапі ринкових перетворень в Україні.

Вважаємо, що українська держава, розробляючи заходи на підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва і реалізацію аграрної реформи, забезпечить належне вдосконалення та систематизацію земельного законодавства з урахуванням законодавства Європейського Союзу.

На нашу думку, повинно бути забезпечено універсальність і єдність усієї сукупності аграрних правовідносин в Земельному кодексі України та Господарському кодексі України. Це буде одним із способів систематизувати багатогранне аграрне законодавство, удосконалити його зміст, ліквідувавши в ньому прогалини, доповняючи новими правовими положеннями.

1. Баранкевич А. Я. Проблеми розвитку аграрного законодавства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/10_NPE_2009/Pravo/44341.doc.htm.

2. Аграрне право України: Підручник для студ. юрид. спеціал. вищ. закл. освіти / За ред. В. М. Гайворонського, В. П. Жушмана. – Х.: Право, 2003. – 240 с.

3. Титова Н. І. Аграрне законодавство України / Титова Н. І. // Право України. – 1995. – № 1. – 6-9 с.

4. Титова Н. І. Проблеми гарантування прав селянства України / Титова Н. І. // Проблеми прав людини і громадянина: проблеми реалізації. – К.: Ін. Юре, 1998. – 63-64 с.

5. Білека А.А. Локальні нормативно-правові акти сільськогосподарських кооперативів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.06 / А. А. Білека. – Класичний приватний університету. – Запоріжжя, 2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mydisser.com/ru/catalog/view/8044.html>.